

Bilag A.

Justitsministeriet.

København, den 13. Maj 1946.

I Henhold til Retsplejelovens § 137, Stk. 2, kan Retten til at udøve Sagførervirksomhed for bestandig frakendes en Sagfører, der ved Dom findes skyldig i et strafbart Forhold, der gør ham uværdig til den Agtelse og Tillid, som bør udkræves til Sagførervirksomhed. Endvidere kan i Henhold til Retsplejelovens § 137, Stk. 3, Retten til Sagførervirksomhed frakendes en Sagfører, der har gjort sig skyldig i et af de i Straffelovens § 290, Stk. 1, eller § 300 omhandlede Forhold, uden at Paatale finder Sted. I øvrigt er der i Retsplejeloven alene Hjemmel til at frakende en Sagfører Retten til at udøve Sagførervirksomhed, saafremt han paa Grund af Sindssygdом er uskikket til at udøve saadan Virksomhed, jfr. Lovens § 138, Stk. 2. Derimod kan Sagførerraadet som Disciplinærforanstaltning tildele Irettesættelser, Forbud mod Udførelse af enkelte Sager eller Forretninger, Bøder af ikke over 5 000 Kr. eller Suspension fra Sagførervirksomhed for et Tidsrum af ikke over 1 Aar, jfr. Lovens § 144, Stk. 2.

Efter at der ved Lov Nr. 322 af 7. Juli 1945 om Oprettelsen af en ekstraordinær Tjenestemandsdомstol m. v., jfr. Lov Nr. 450 af 1. Oktober 1945, er givet Bestemmelser angaaende Foranstaltninger over for Tjenestemænd i Staten, Folkeskolen, Folkekirken eller en Kommune, som, uden at deres Forhold omfattes af Bestemmelserne i Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed, i Tiden efter den 9. April 1940 har udvist en nationalt uværdig Optræden, saaledes at disse eventuelt kan frakendes deres Tjenestemandsstilling, maa det anses for naturligt, at der paa tilsvarende Maade skrides ind over for Sagførere, der uden at have gjort sig skyldig i noget strafbart Forhold har udvist en nationalt uværdig Optræden, saaledes at disse om fornødent kan frakendes Retten til at udøve Sagførervirksomhed. Det skønnes derhos ønskeligt, at der i saadanne Sager tilvejebringes Hjemmel for væsentligt strengere Disciplinærforanstaltninger end de hidtil gældende i Tilfælde af, at Frakendelse af Retten til at udøve Sagførervirksomhed ikke skønnes at burde indtræde. Justitsministeriet har derfor efter Forhandling med Sagførerraadet og Retsplejeudvalget fundet det hensigtsmæssigt, at der i Forbindelse med det Landstinget forelagte Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 søges gennemført de i saa Henseende fornødne Bestemmelser.

De omhandlede Bestemmelser maa tage Sigte paa dels at sikre, at kun Personer, der ikke har udvist en nationalt uværdig Optræden, fremtidig opnaar Sagførerbeskikkelse, dels at tilvejebringe Hjemmel for væsentlig strengere Disciplinærforanstaltninger end hidtil — eventuelt Frakendelse af Retten til at udøve Sagførervirksomhed — over for Sagførere, der har udvist nationalt uværdig Optræden, dels endelig Regler angaaende den processuelle Fremgangsmaade ved Behandlingen af saadanne Disciplinærsager.

Bestemmelserne angaaende de almindelige Betingelser for at opnaa Sagførerbeskikkelse indeholdes i Retsplejelovens § 119, hvori bl. a. bestemmes, at den paagældende ifølge paalidelige Vidnesbyrd skal have ført en retskaffen Vandel. Det foreslaas herudover udtrykkeligt bestemt, at den paagældende ikke i Tiden under den tyske Besættelse maa have udvist en nationalt uværdig Optræden. I Tilslutning hertil foreslaas en lignende Tilføjelse indføjet i Retsplejelovens § 146, 1ste Stykke, 3die Punkt, saaledes at et Andragende om Beskikkelse i Regelen ikke skal kunne tages til Følge, saafremt den paagældende efter Sagførerraadets Skøn har udvist en nationalt uværdig Optræden.

Afgørelsen af, om en Sagfører under den tyske Besættelse har udvist en nationalt uværdig Optræden, foreslaas henlagt til Sagførerraadet, der i Henhold til Rets-